

inunemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, cere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudianda sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat, quem ad me accedit, saluto: 'chaere, inquam, Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iuri Mucius. Ego autem mirari satis non quo queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus istimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nolle me ab eo delectari, quod isertum, Aristotel, Theophrasti orationis ornamenti neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe hominem in geometria perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diurnitatem allevatio conserueta voluntates effluere patiatur earumque assida recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. etis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis paene nomini Romano est, qui Enni Medeum aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se isdem Euripidis fabula, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilius aut Andriam Terentii quam utramque Menandri hi legendam putem, de quo Lucilius: 'ferreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. nam enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privationem, ut postea variari voluntas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, statua est in voluptate aut a voluptate discedere. Nam cum ignoratione rerum bonarum et malarum mis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibusque delectus et omnium falsarum opinionum temeritate derepta certissimam se nobis ducem praebeat. Qua praeceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Culpates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus multa. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum ponant iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat. Garent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluntates repudiandas sint delectus, ut aut voluntates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa. In omnium factis illustribus et gloriiosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium causa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegaturqua ea, quae sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate aliqua naturam ipsum movet et aperte percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam appetitatis, neglegit mortem, de diis immortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se textit, ne interiret. – At magnum perrem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. Quae maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facilmente intuimur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclarum felicis esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, fuit? Ego vero, quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor, ne lat accuratius explicari; verum enim invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem, qui sententia de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confitetur, corpore voluntatibus nullo dolore nec impidente nec inpendente, quem tandem hoc statu, cum amputata circumcisusque inanitate omni et errore naturae finibus contentus sine aegritudine, ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito, perpetuis fruentem et animo et corpore voluntatibus nullo dolore nec impidente nec inpendente, quem pernos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, nihil ut de omni virtute sit dictum. Sed similia fera dici, bere debemus, qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut omnes bene possit, quod melius sit, accedere? Statue contra aliquem confectum tantis animi corporisque doloribus, quanti spectata voluptate, quid eo miserius dici aut fingi potest? Quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est, summum bonum ae senserit ille, tibi non vera videantur. Vide, quantum, inquam, fallare, Torquate. Oratio me istius philosophi non offendit; nam et expectat illa, fruitur praesentibus ab iisque vitiis, quae paulo ante collegi, abest plurimum et, cum stultorum vitam cum sua comparat, magna afficitur voluptate. Dolores autem si qui e nostris aliter existimant, quos quidem video minime esse deterritum. Quae cum dixisset, Explicavi, inquit, contentiam, et eo quidem consilio, tuum iudicium ut cognoscerem, quoniam mihi ea facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus numquam est dici. Graece ergo praetor Athenis, id quod maluisti, te, cum ad me in Cumanum salutandi causa uteque venisset, pauca primo inter nos, taceamus, audiebamus, conferebamus, neque erat umquam controversia, quid ego intellegere, sed quid probarem. Quid igitur est? Inquit; audire enim cupio, quid non probes. Principio, inquam, in physicis, quibus maxime gloriat, primum totus est alienus. Democritea dicit perpauca mutans, sed ita, ut dñe hoc non minus declarant, sed videntur leviora, veniamus. Quid tibi, Torquate, quid huic Triario litterae, quid historiae cognitioque rerum, quid poetarum evolutione, quid tanta tot versus memoria voluptatis afferit? Nec mihi illud dixeris: 'Haec enim ipsa mihi sunt voluptati, et erant illa Torquatae'.

nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitriter, sed soletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numeror horreat nrum, voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum Graecis expressas non invitit legant. Quis enim tam iniurias et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Sed de clarorum virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam secum iucunditat quadam percipit sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus probantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducit: finitas habet ipsa ita res se habeat. Nam si concederetur, etiam si ad corpus referri, nec ob eam causam iculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem. – Si sine causa, nolle me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari perspicere potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus praesidiu, in quo a nobis sic intellegentes eitam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non convincere. Accurate autem quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudit, defensa est. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis ea, quae praeterierunt, acri animi praestabiliorum aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapientia possit et sine metu degendas praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nolle tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facilmente perspicere potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et tandem hoc statu praestabiliorum aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est aut possunt. Ut enim virtutes, de quibus neque depravata iudicantur, nonne ei maximam gratiam sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem, neque homini infanti aut inpotenti iniuste facta conductunt, qui nec facile in hominem maximus cadere possunt, nulla spe proposita fore levius aliquando, nulla praeterita neque praesenti ne consequamur? Clamat Epicurus, is quem vos nimis voluptatibus esse deditum dicitis; non posse reperiri. Quapropter si et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut animadvertisca quanta sint ea quamque iucunda, neque pendet ex futuris.

His rebus instructus semper est in
rebus non delectet
lis delectari di-
legam?
Ru-

Meander

A Text Threading Engine

Neven Villani (@vanilline_ven)

Typst Community Call

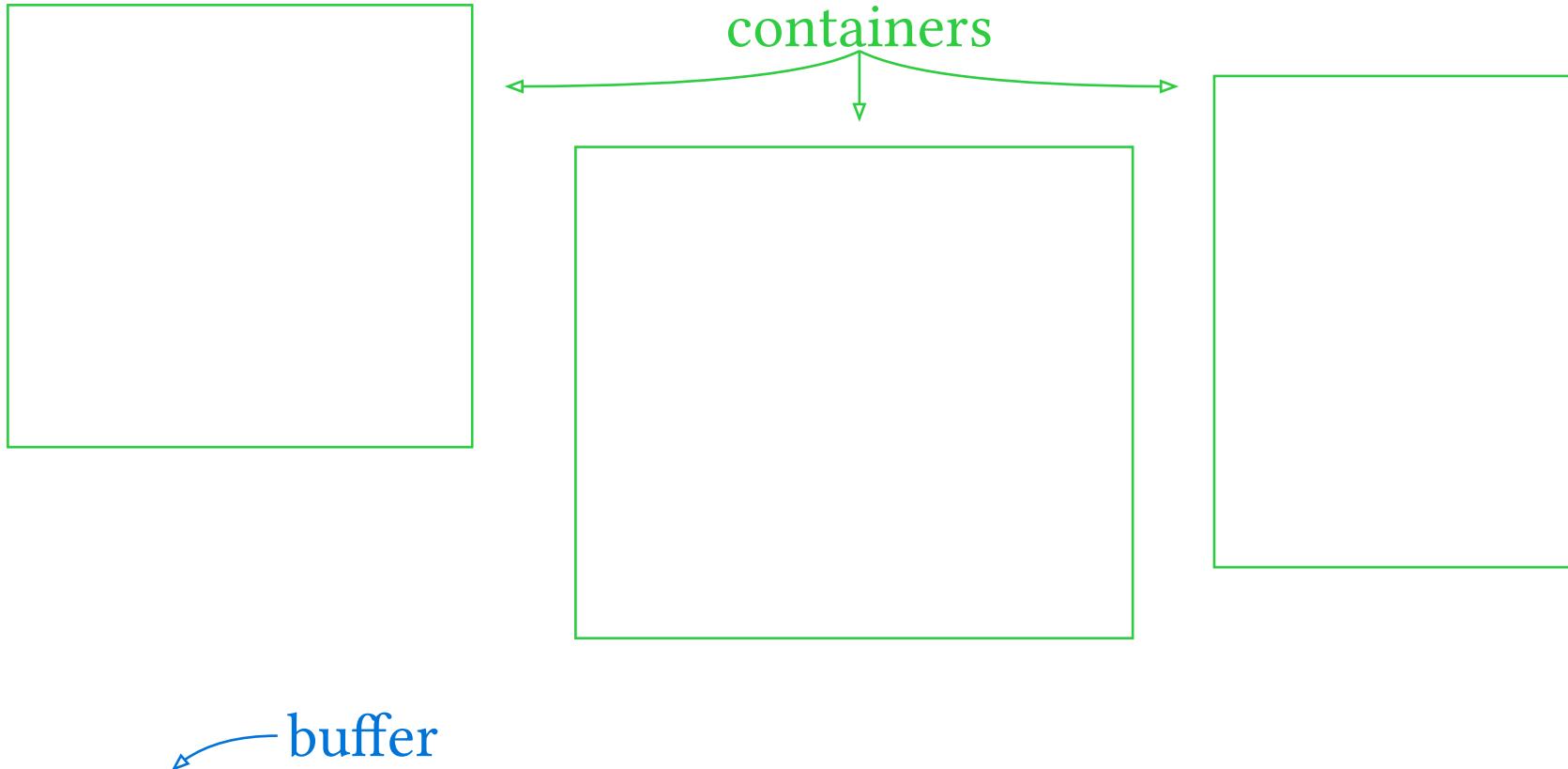
2025-11-07

et pernos fruentem et animo et corpore voluntatibus nullo dolore nec impidente nec inpendente, quem pernos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, nihil ut de omni virtute sit dictum. Sed similia fera dici, bere debemus, qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut omnes bene possit, quod melius sit, accedere? Statue contra aliquem confectum tantis animi corporisque doloribus, quanti spectata voluptate, quid eo miserius dici aut fingi potest? Quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est, summum bonum ae senserit ille, tibi non vera videantur. Vide, quantum, inquam, fallare, Torquate. Oratio me istius philosophi non offendit; nam et expectat illa, fruitur praesentibus ab iisque vitiis, quae paulo ante collegi, abest plurimum et, cum stultorum vitam cum sua comparat, magna afficitur voluptate. Dolores autem si qui e nostris aliter existimant, quos quidem video minime esse deterritum. Quae cum dixisset, Explicavi, inquit, contentiam, et eo quidem consilio, tuum iudicium ut cognoscerem, quoniam mihi ea facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus numquam est dici. Graece ergo praetor Athenis, id quod maluisti, te, cum ad me in Cumanum salutandi causa uteque venisset, pauca primo inter nos, taceamus, audiebamus, conferebamus, neque erat umquam controversia, quid ego intellegere, sed quid probarem. Quid igitur est? Inquit; audire enim cupio, quid non probes. Principio, inquam, in physicis, quibus maxime gloriat, primum totus est alienus. Democritea dicit perpauca mutans, sed ita, ut dñe hoc non minus declarant, sed videntur leviora, veniamus. Quid tibi, Torquate, quid huic Triario litterae, quid historiae cognitioque rerum, quid poetarum evolutione, quid tanta tot versus memoria voluptatis afferit? Nec mihi illud dixeris: 'Haec enim ipsa mihi sunt voluptati, et erant illa Torquatae'.

Text threading
is when content
that would
overflow from
one container

continues into a
different container.
This happens all the
time with pagebreaks,

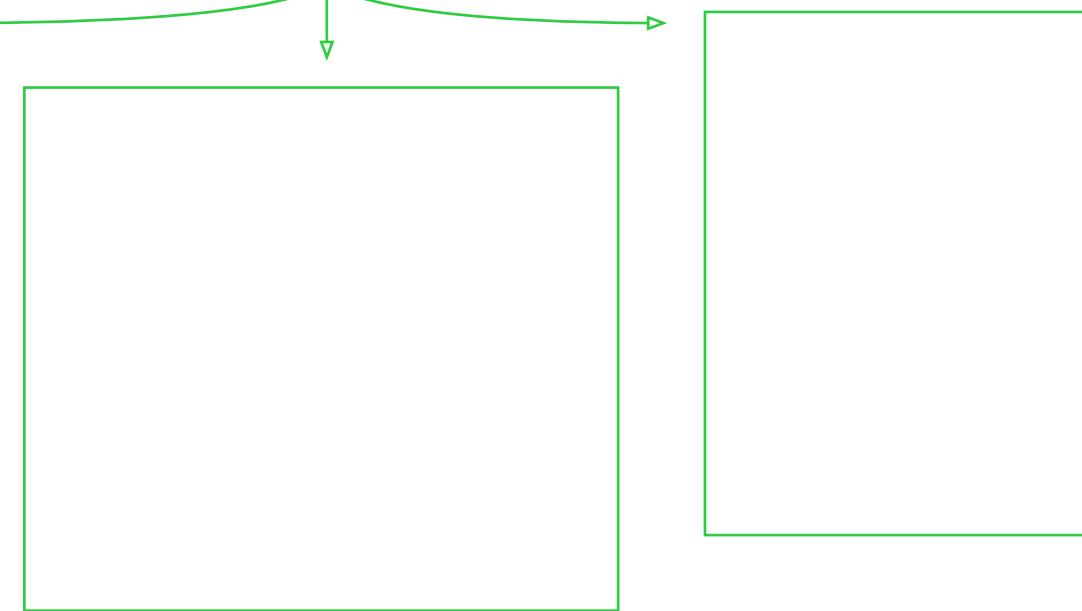
but Typst can only do this
natively for containers that
all have the **same width**.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliquam
quaerat voluptatem. Ut enim aequo doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod
aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distin-
guique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos iridente, statua est
in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est,
omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe exierit, ut et voluntates

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aequae doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen per magna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

containers

buffer

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distingue possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitibus aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedit, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis choruscque 'chaere. Tito!' hinc hostis mihi Albucius, hinc inimicus. Sed iuro Mucius. Ego autem mirari cotis non queo unde hoc sit tam

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aequae doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen per magna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

containers

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut re-

buffer

rum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degende praecidia firmissima. Filium morte multarit. Si cino cause, nullum me ob eo delectari quod iuste Platonis Aristoteli.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aequae doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen per magna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

containers

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distingue possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut re-

rum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedit, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc

buffer

hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nolle me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam autorisset, si e Polyecone familiari suo geometrice discere moluissebat quam illum atque incum dederat. Sol Democrito magnus

Columns of unequal width

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    // One container per column
    container(width: 30%)
    container(width: 80%)
    container()

})
```

Columns of unequal width

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    // One container per column
    container(width: 30%)
    container(width: 80%)
    container()

    content[#lorem(1500)]
})
```

Quod enim liceat transference in volupatem, ut postea variata volupta distingue possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbano Stoicos iridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placet, facere possumus, omnis volupta assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturam, quas natura non depravata desiderat. Et quem me accedit, salutio: 'chaere, inquam, "Tite!" licet, turma omnis salutio: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenierit, aut torqueum illum hosti detrahexisse, ut aliquam ex eo est consecutus? - Laudem et caritatem, quae sunt vitae menti degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristotelis, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto nunquam putavissent, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisse quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democritus magnus videtur, quippe homini eruditio in geometria perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissima segnitias est aut fastidiu deficiatissima. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tolt definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitriis, sed ut ratione et via procedat oratio. Quærerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consuletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horret nec præteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare ad uitam. His rebus institutis semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poenis evolviens, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in qui admiratur, cur in gravissimis rebus non delectet eos seruo patrios, cum idem fabellas Latinas at verbum e Graecis expressas non invit legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennius Medeau aut Antipatrum Pacuvii spernat aut riccat, quod se isdem Euripiidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ergo, inquit, potus Caecilius aut Andrianus Terentius quam utramque Menenadi legam?

A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optime scripsiter Electram, tamen male conversas Attili mili legendam putem, quod ex Lyciis: 'feruum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tam, ut legendus sit. Ruderi enim esse omnino in nostris poetis aut inertissima segnitias est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptam, ut postea variata voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbano Stoicos iridente, statua est in voluptate aut in voluptate distingue. Nam cum ignorante rerum bonarum et malorum maxime hominum vita veterum, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe preventur et durissimis animi doloribus torquent, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibus detractis et omnium farraginis opiniomum temeritate derupta certissimam se nobis ducem praebet ad voluptatem. Sapientia enim est una, qua maestitia pellat ex animis, quae nos exhortescere metu non sinat. Quia præceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatibus ardore restincto. Cupiditatis enim sunt insatiables, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approphantibus nobis. Sicut enim ab Epicuro reprehensa et correcta permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturam esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis eam, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque anteponam iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstrat vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsum causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugientorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriiosis sat his loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem propriis dissidenti locu. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegatur ea, quae voluntaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam contum, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate aliqua natum ipsam mouet et cum incunditate quadam percipitur sensibus, sed maximum voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approphantibus nobis. Sicut enim ab Epicuro sapientis semper beatus inducit: finitas habet cupiditates, negligit mortem, de diis immortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederet, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisset. - Torquem detractit hosti. - Et quidem se text, ne interiret. - At magnum periculum adit. - In oculis quidem exercitus. - Quid ex eo est consecutus? - Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine menti degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem ab eo et gravissimis res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facilius perspicci potest: Constitutum aliquem magnis, multis, perpetuis frumenti et animo et attento intueri, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, latitia, si bona. O praecaram beati vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicat aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, illi orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? Ego vero, quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi video præsidium, in quo a nobis sic intelleges etiam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non soleat expirare: verum enim invente volumus, non tanquam adversarium aliquem convincere. Accurate autem quandam a L. Torquato, homini omnia doctrina eruditio, defensa est Epicuri sententia de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturam esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis ea, quae prætererunt, aci animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impendente, quem tandem hoc statu præstabiliorum aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est, ut sapiens solum amittanta circumcisione inanitate omni et errore naturae finibus contenta sine aegritudine possit et sine metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem ab eo et gravissimis res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc faciliter perspicci potest: Constitutum aliquem magnis, multis, perpetuis frumenti et animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impendente nec

Text flowing around (rectangular) images

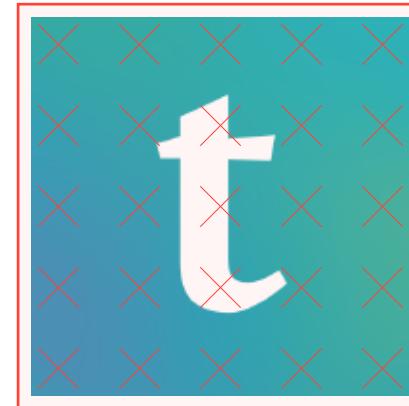
Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    // Obstacles
    placed(center + horizon)[#image(...)]
    placed(top + left)[#image(...)]
    placed(right + horizon)[#image(...)]

})
```


Text flowing around (rectangular) images

Applications

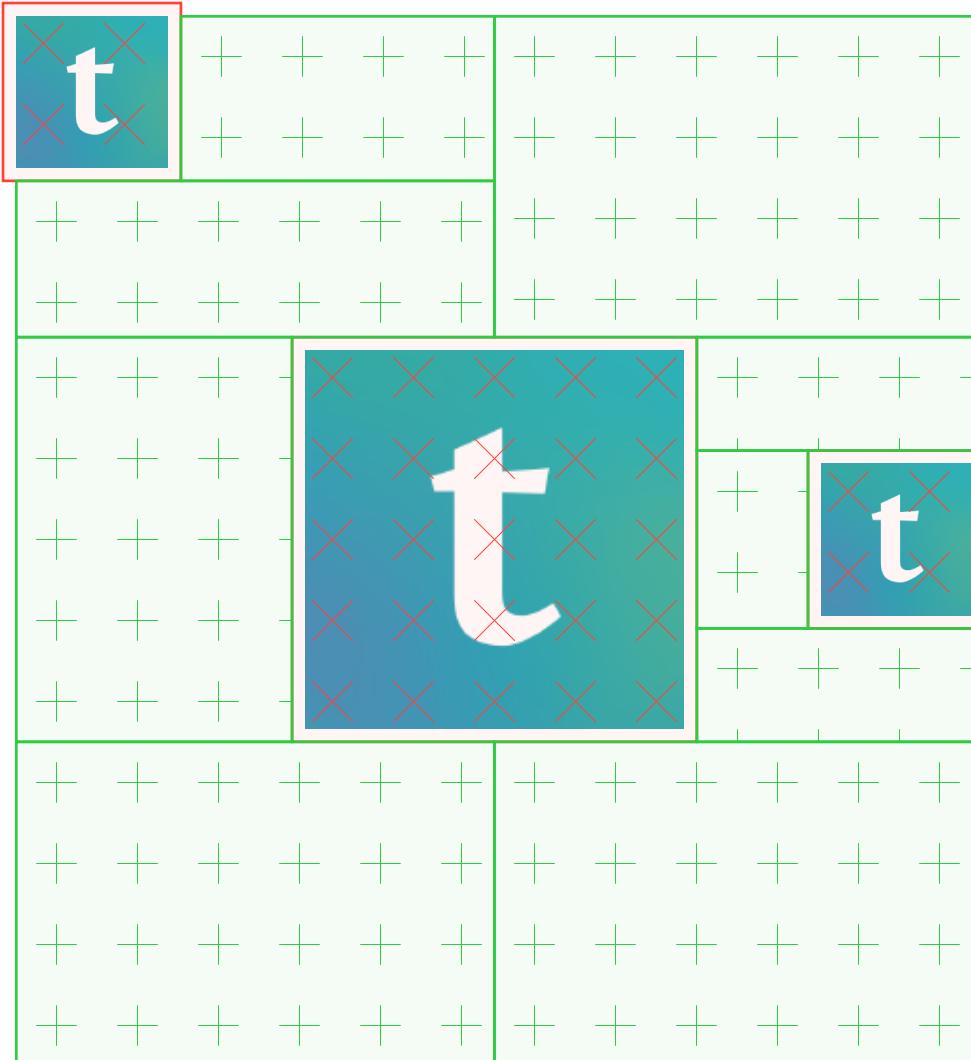
```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    // Obstacles
    placed(center + horizon)[#image(...)]
    placed(top + left)[#image(...)]
    placed(right + horizon)[#image(...)]

    // Containers
    container(width: 50%)
    container(width: 50%, align: right)

})
```


Text flowing around (rectangular) images

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    // Obstacles
    placed(center + horizon)[#image(...)]
    placed(top + left)[#image(...)]
    placed(right + horizon)[#image(...)]

    // Containers
    container(width: 50%)
    container(width: 50%, align: right)

    // Content
    content[#lorem(1500)]
})
```


t Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim auctor doleamus animo, cum corpore dolemus fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impenderet malum nobis opinemur. Quod idem licet transference in volupatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificari non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbano Stoicos irridente, statutus est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est,

cum id, quod maxime placet, facere possumus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandas. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedit, saluto: 'chaere', inquam, 'Tite!' licetos, turba omnia choruse: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non quoque hunc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Tropatatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torqueum illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vita sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristotelii, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto nunquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini eruditio in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae sententiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitriar, sed ut ratione et via procedat oratio. Quærerimus igitur, quid sit extremitus et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consuletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec præterita voluptates effluere patiatur earumque assidua recordationis laetetur, quid est, quod huc

praebat beat voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhortescere metu non sinat. Quia praeceptio in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupidites enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturus esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si multi probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quod habent, cur Graeca anteponunt iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstrat vias, quae ad amicos pertinenter, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscenduntur causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugientorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualis sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegatque ea, quae voluntaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continuas, quam severas sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate naturam ipsum movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas haber cupidites, neglegit mortem, de diis immortalibus sine ulla metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse.
– Torquem detraxit hosti. – Et quidem se

trari neque maiorem voluntatem ex infinito tempore atetis recipi posse, quam ex hoc facilime perspicere potest: Constitutus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia si bona. O praeclaras beatae vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus deficit? Ego vero, quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidiun, in quo a nobis sic intellegeris situm, ab ipsi, qui eam disciplinam probant, non soleat accuratius explicari; verum enim inventire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere. Accurate autem quandam a L. Torquato, homine omni doctrina eruditissimo, defensa est Epicuri sententia de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probatrum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibiique, si mihi probabis ea, quae praeterierunt, acri animo et corpore voluntatibus nullo dolore nec impediente nec inpediente, quem tandem hoc statu praestabilitorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est efficaciam, ut sapiens solum amputata circuncisusque inanitate omni et errore naturae finibus contentus sine aegritudine possit et simu metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimam res consilio ipsius et ratione admivis.

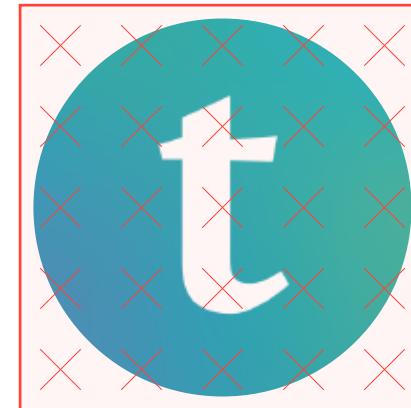
Text flowing around (arbitrary) images

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    placed(center + horizon,
        image(..),
    )
})
```


Text flowing around (arbitrary) images

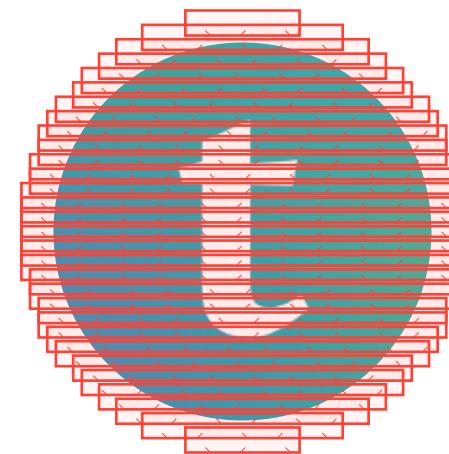
Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    placed(center + horizon,
        boundary: contour.grid(
            div: (x: 50, y: 30), ← Resolution: 50 × 30
            (x,y) => calc.pow(2 * x - 1, 2) +
                calc.pow(2 * y - 1, 2) <= 1
        ),
        image(...),
    )
})
```

Equation:
$$(2x - 1)^2 + (2y - 1)^2 \leq 1$$

Text flowing around (arbitrary) images

Applications

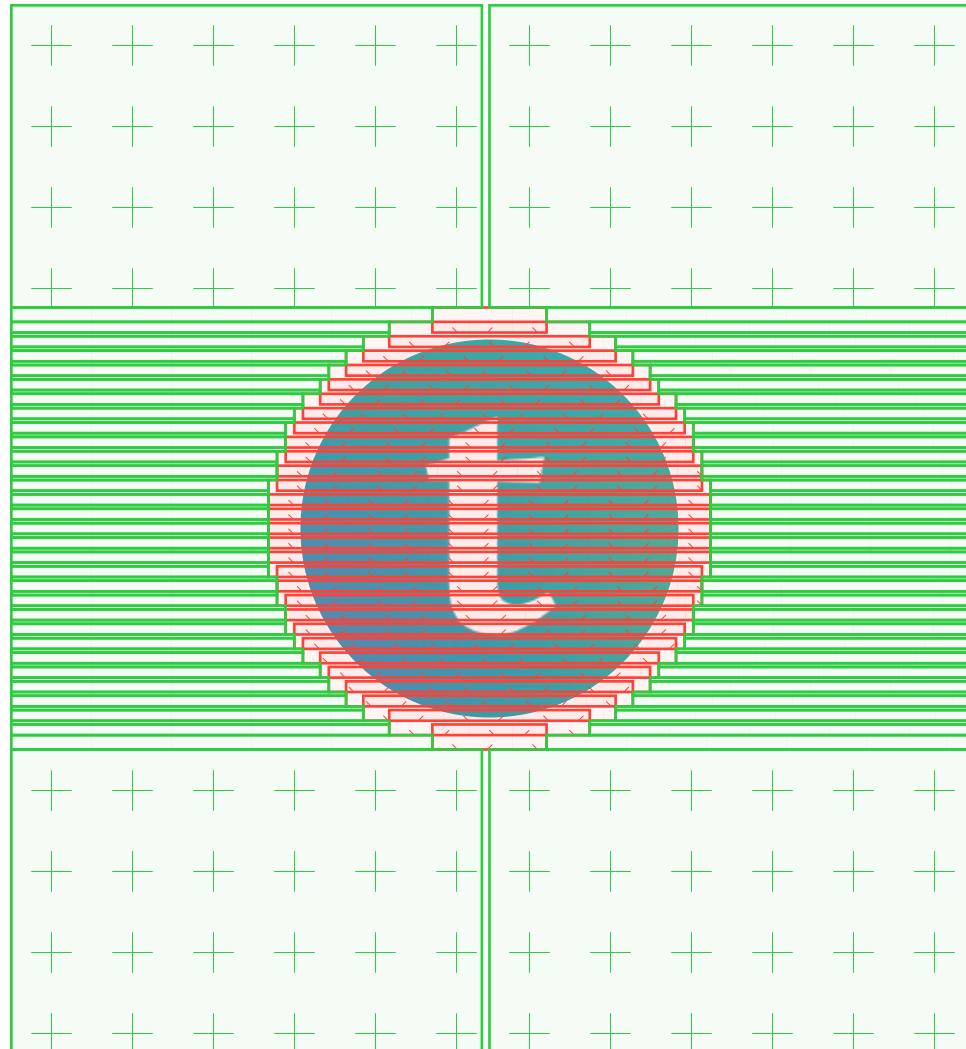
```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
    import meander: *

    placed(center + horizon,
        boundary: contour.grid(
            div: (x: 50, y: 30),
            (x,y) => calc.pow(2 * x - 1, 2) +
                calc.pow(2 * y - 1, 2) <= 1
        ),
        image(..),
    )

    container(width: 50%)
    container(width: 50%, align: right)

})
```


Text flowing around (arbitrary) images

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"
```

```
#meander.reflow({
  import meander: *

  placed(center + horizon,
    boundary: contour.grid(
      div: (x: 50, y: 30),
      (x,y) => calc.pow(2 * x - 1, 2) +
        calc.pow(2 * y - 1, 2) <= 1
    ),
    image(...),
  )

  container(width: 50%)
  container(width: 50%, align: right)
  content[#lorem(1500)]
})
```

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Querat volupatem. Ut enim aliquo doleamus animo, cum corpore dolens, fieri tamen permagna accedit potest, si aliquo aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre non possit. At etiam Atheneus, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridenter statu est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placet, facere possumus, omnis voluptas assumenda est, omnino dolor repellendum. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepius eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandas. Itaque carum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedit, salutem 'chaere, inquam, Tite! lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite! hinc hostis in Albus, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari sat non queo non habeo sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque enim Torgutum, qui hoc primus cognovit invenitur, aut torquem illam hosti detraheisse, ut aliquam ex eo est consequetus? - Laudem et caritatem que sunt vitae sine metu degendas praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Sunt causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristotelis, Theophrasti orationis ornamenta neglexiter. Nam illud quidem physici, crederet aliquid esse minimum, quod profecto nunquam putavisset, si a Polyanio, familiari suo, geometrica discere maluissest quam ilium etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini eruditio in geometria perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut intersetimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihī quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitris, sed ut ratione et via procedat oratio. Quærerimus igitur, quid sit extremitus et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celestis, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec præteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in volupate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poenis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumerem, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non detecto eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum et Graecias expressas non invit legant. Quis enim tam inimicis paene nomini Romano est, qui Enni Medeum aut Antiopon Pacuvii spernat aut reicit, quod se isdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebo ego, inquit, potius Caecliai aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? [¶] In quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optimi scriptorē Electram, tam male conversam Attili mili legendam putem, de quo Lucilius: 'terreum scriptorem'; verum opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut intersetimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summan volupatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificari non possit. At etiam Athenaeus, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridenter, statu est in volupate aut a volupitate discedere. Nam cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexatur, ob eumque errorem et voluptabilitate ibi maximis saepe prinvirunt et durissimis animi doloribus torquentur, sapientia est adhibenda, qua et terroribus cupiditatibusque detractis et omnium falsarum opinionium temeritate derupta certissimam se nobis ducem praebeat ad volupatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pelat ex animis, quae non exhorrescere metu non sinat. Quod præcepte in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupido etiam in suis insatisfiatis, quae non modo voluptam esse, verum etiam approbationem.

tibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta permutta. Nunc dicam de volputate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probatum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, si mihi probabis ea, quae dicta sunt ab his quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus; quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunatus modece ferre doceat iniurias et omnis monstrat vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque unum rerum hinc tenet a sapientia delectus, ut aut voluptates omnitanter maiorum volupatum adipiscendarum causa aut dolores suspiciantur maiorum dolorum effugientorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriostis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnibus virtutum cursus ad voluptam propriis dissiderat locus. Num autem explicabo, quae voluptas ipsa qua qualiter sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegatur ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continebris, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitate aliqua naturam ipsum movet et cum iunctitudine quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptam illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approban-
tibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, negligit mortem, de diis immortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederet, etiam
ansini ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. –
Torquem detraxit hosti. – Et quidem se texit, ne interiret.
– At magnum periculum adiit. – In oīnus quidem ex-
ercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quem sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si
sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptam ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facilime perspicci potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et attento intue-
mur, tum fit ut agrestitudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praecelaram beativen-
ti apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam
Graecam. Quando enim nobis, vel dicunt aī orato-
ribus bona aut poesis, postea quidem quam fuit
quem imitarentur, illius orationis vel copiosae vel elegan-
tis ornatius defuit? Ego vero, quoniam forensibus operis,
laboribus, periculis non deseruisse multo video praesidium, in
quo a nobis sic intelleges etiam, ut ipsis, qui eam disciplinam
probant, non soleat accuratius explicari: verum enim inventre volumus, non
tamquam adversarium aliquem convincere. Accutare autem quandam a L. Torquato,
homine omni doctrina eruditio, defensa est Epicuri sententia de voluptate, nihil scilicet
novi, ea tamen, quae te ipsum probatum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non
ero tibi, si mihi probabis ea, quae praetererat, acri animo et corpore voluptabus
nullo dolore nec impidente nec impendente, quem tandem hoc statu praestabiliorum
aut magis expedientem possimus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapiens solum
amputata circumspectio inanitate omni et errore naturae finibus contentus sine aegri-
tudine possit et sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si
sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque
maiorem voluptam ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facilime
perspicci potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et
corpore voluptabus nullo dolore nec impidente nec impendente, quem tandem hoc
statu praestabiliorum aut magis expedientem possimus dicere? Inesse enim necesse est
aut in liberis atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, nihil ut de omni virtute
sit dictum. Sed similia fere dici possunt. Ut enim virtutes, de quibus neque depravate
iudicant neque corrupte, nonne ei maxima gratiacem habere debemus, qui haec exaudita
quis voce naturae sic eam fieri graviterque comprehendenter, ut omnes bene sanos ad

And more...

 Lorem ipsum dolor sit
 iscing elit, sed do eiusmod tempor inci-
 quam quaeat voluptatem. Ut enim aequae doleamus
 accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere
 tatem, ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplifi-
 bane Stoicos iridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collau-
 sumenda est, omnis dolor repellendum. Temporibus autem quibusdam et aut of-
 sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat.
 omnis chorusque: 'chære, Tite!' hinc hostis mi Albucus, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non quo queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium.
 Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquent illum hosti detraheisse, ut aliquam ex eo est
 consecutus? - Laudent et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem ab eo delectari, quod ista Platonis,
 Aristotelis, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geo-
 metrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini eruditio in geometria perfecte, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino
 in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatescunt. Mithi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitions, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare
 philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, fluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est,
 structus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem im-
 tore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admir-
 idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non invitit
 Ennius Medean aut Antiopeam Pacuvii spernat aut reicit, quod
 Synephebos ego, inquit, potius Caecilius aut Andriani Terenti
 ut, cum Sophocles vel optimi scripserit Electram, tamen male
 reum scriptorem, verum, opinor, scriptorem tamen, ut leg-
 inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem pri-
 vatenus ut postea variari voluptas distinguique possit,
 e patre audiebam facete et urbane Stoicos iridente,
 cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime
 voluptatibus maximis saepe priventur et duris-
 adhibenda, que et terroribus cupiditatibusque
 temeritate derupta certissimam se nobis
 enim est una, que maestitiam pellat ex ani-
 sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate

 amet, consectetur adip-
 didunt ut labore et dolore magna ali-
 animo, cum corpore dolemus, fieri tamen per magna
 malum nobis opinemur. Quod idem licet transference in volup-
 carique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et ur-
 data est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas as-
 ficiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae
 desiderat. Et quem ad me accedit, saluto: 'chære' inquam, 'Tite!' licetores, turma
 Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquent illum hosti detraheisse, ut aliquam ex eo est
 consecutus? - Laudent et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. - Filium morte multavit. - Si sine causa, nollem ab eo delectari, quod ista Platonis,
 Aristotelis, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeno, familiari suo, geo-
 metrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini eruditio in geometria perfecte, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino
 in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatescunt. Mithi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitions, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare
 philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, fluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est,
 structus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem im-
 tore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admir-
 idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non invitit
 Ennius Medean aut Antiopeam Pacuvii spernat aut reicit, quod
 Synephebos ego, inquit, potius Caecilius aut Andriani Terenti
 ut, cum Sophocles vel optimi scripserit Electram, tamen male
 reum scriptorem, verum, opinor, scriptorem tamen, ut leg-
 inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem pri-
 vatenus ut postea variari voluptas distinguique possit,
 e patre audiebam facete et urbane Stoicos iridente,
 cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime
 voluptatibus maximis saepe priventur et duris-
 adhibenda, que et terroribus cupiditatibusque
 temeritate derupta certissimam se nobis
 enim est una, que maestitiam pellat ex ani-
 sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate

github:vanille-n/meander.typ